வாய்ப்பும் அளித்தல், சொந்தத் தொழில் நடத்த ஏற்பாடு செய்தல் முதலிய வற்றிற்கான திட்டங்கள் ஏற்கெனவே வகுக்கப்பட்டு இந்திய அரசின் நிதி யுதவியுடன் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, இந்த பர்மா அகதிகளுடைய நிலைமை, வந்தவர்களுடைய நிலைமை இப்போது எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது குறிப்பு சொல்ல முடியுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் வந்தபோதே அரசாங்கத்திலிருந்து உதவிகளெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டன. அதிலே பல பேர் அந்தப் பணத்தை யெல்லாம் இழந்து விட்டு துர்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி சர்வே மாதிரி ஏதாவது எடுத்து அரசுக்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா, அரசுக்கு அவர்கள் நிலைமை இப்போது எப்படியிருக்கிறதென்று தெரியுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, இதற்கென தனியான சர்வே எடுக்கவில்லை. ஆனாலும் பொதுவாக என்னைப் பொறுத்த வரையில், சிலர் இந்தக் கடன்களைப் பெற்று, கடன் எந்த உதவிக்காக அளிக்கப்படுகிறதோ அதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வாழ்வில் முன்னேறி யிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர் அந்தப் பணத்தை வாங்கி உடனே சொந்தச் செலவிற்குச் செலவழித்து விட்டு, பிறகு தொல்லைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் எந்தெந்தக் கடன்களுக்கு என்னென்ன தொகை எவ்வாறு கொடுக்க வேண்டுமென்று முறை வகுத்துக் கொடுக்கிறதோ அந்த முறையில் மாநில அரசு கொடுக்கிறது.

Tamil Nadu Prevention of Begging Act, 1945.

* 8 *Q*.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to enforce strictly the Tamil Nadu Prevention of Begging Act, 1945 in this State; and

(*b*) if so, the details thereof?

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் தமிழ் நாடு 1945 ஆம் ஆண்டு பிச்சை எடுப் பதைத் தடுக்கும் சட்டத்தைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்துவதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அவற்றின் விவரங்கள் யாவை?

1973 பிப்ரவரி 5]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாடு 1945 ஆம் ஆண்டு பிச்சை எடுத்தல் தடுப்புச் சட்டத்தின் 3-வது பிரிவின் கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளதாவது.—பிச்சை எடுப்பதாகக் காணப்படுபவர்கள் அவர்கள் முதன்முறையாகக் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளிக்கப்படும்போது ரூ. 50 அபராதத் தண்டனை அல்லது ஒரு மாதச் சிறைத் தண்டனை அவர்களுக்கு விதிக்கப்படலாம். இரண்டாவது முறையாக அல்லது அதற்குப் பின்னர் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டால், 6 மாத கால சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படலாம். உடல் வலுவுள்ள பிச்சைகாரர்களுக்காக காப்பு முகாம் அல்லது பணி இல்லம் அல்லது பிச்சைக்காரர் இல்லம் என அழைக்கப்படும் பிச்சைக்காரர் இல்லம் இருப்பின் ஓர் ஆண்டுக்குக்குறையாத, ஆனால் மூன்றாண்டுக்கு மேற்படாத கால அளவுக்கு காவலில் வைத்து வரப்படுவதற்காகப் பிச்சைக்காரர்கள் அங்கு அனுப்பப்படலாம். பிச்சைக்காரர் இல்லத்தில் ஒரு முறை காவலில் வைக்கப்படும் பிச்சைக்காரர் ஒருவர் மீண்டும் பிச்சை எடுப்பதாகக் காணப்பட்டால் அவர் மூன்றாண்டுக்கு குறையாத ஆனால் ஏழாண்டுக்கு மேற்படாத கால அளவுக்கு வைத்து வரப்படுவதற்காகப் பிச்சைக்காரர் இல்லம் ஒன்றுக்கு அனுப்பப்படலாம்.

தமிழ்நாடு 1945 ஆம் ஆண்டு பிச்சை எடுத்தல் தடுப்புச் சட்டம் மாநிலம் முழுவதிலும் செயலில் உள்ளது. இச்சட்டம் செயலில் உள்ள இடங்களைக் குறிப்பிடும் விபர அறிக்கை@ ஒன்று மேலவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இச்சட்டத்தினை மாநிலம் எங்கணும் உள்ள நகரங்கள், வழிபாட்டு இடங்கள் அனைத்திலும் செயல்படுத்துவது குறித்து தமிழக அரசு சென்னையிலுள்ள காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனராலுடன் கலந்து ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, பிச்சை எடுப்பவர்கள் யார் என்று கண்காணிப்பதற்கோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகள் என்ன, அது யாருடைய பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

, **மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து:** தலைவரவர்களே, எந்த இடத்தில் பிச்சை எடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, நான் குறிப்பிட்ட சட்டத்தின்படி போலீஸ் மூலமாகத் தான் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு முறைப்படி வழக்கு மன்றத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டு, குற்றவாளிகளாக ஆக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு இல்லத்திற்கும் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார்கள்.

@ 123–126 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 பிப்ரவரி 5

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, குற்றவாளிகளைப் பிடித்து, கோர்ட்டில் கொண்டுபோய் நிறுத்தி தண்டனை கொடுப்பதெல்லாம் சிரமமான காரியம். இப்போது அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் கீழ் இந்தச் சட்டத்தைச் சரியாக மாற்றியமைத்து, பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தால் கொண்டுபோய், அந்த இல்லத்தில் அமர்த்தக்கூடிய பொறுப்பை காவலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது எஃபெக்டிவ்வாக இருக்கும். இதை அரசு செய்ய முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரையும் கட்டாயமாகக் கொண்டுபோய் வைக்கக்கூடிய அளவிற்கு இல்லங்கள் இல்லை. தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்காக இல்லங்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களிலே கூட விரும்பி தாமாக வருகிற தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்குப் புகலிடம் தருகிறோம். சட்டப்படி போலீஸ் மூலமாகக் கைது செய்து கோர்ட்டில் குற்றவாளியாக நிரூபித்து அதன் பிறகு இல்லங்களிலே கொண்டு வைக்க வேண்டுமானால், ஊரிலுள்ள அத்தனை பிச்சைக்காரர்களையும் கொண்டுவைக்க நேரிடும். அந்த அளவிற்கு இல்லங்கள் தயாராக இல்லாத காரணத்தினால் கட்டாயமாக அவர்களைப் பிடித்து அவர்கள் மீது சட்டப்படி வழக்குத் தொடர்ந்து அவர்களைக் கொண்டு வைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இது காக்னிசபல் அஃபென்ஸா, நான்-காக்னிசபல் அஃபென்ஸா, போலீஸ்காரர்கள் தாங்களே இதைக் குற்றமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா அல்லது அவர்களிடம் புகார் மனு கொடுத்ததன் பேரில்தான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, போலீஸ்காரர்கள்தான் அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடருகிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, சென்னை நகரத்தினுடைய பல வீதிகளில் பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தப் பிச்சைக்காரர்களில் மிகுந்த நோயுற்றவர்களாக இருப்பவர்கள் நோயுடன் கூடவே இரண்டு மூன்று நாட்கள் அவஸ்தைப்படுத்த காட்சியைப் பார்க்க நேரிடுகிறது. அது மாதிரி நகரங்களில் சில சமயங்களில் 40, 50 பேர் கூட பல இடங்களில் இருக்கக்கூடும். அது மாதிரி நோயுற்று நகர முடியாமல் இருக்கிற பிச்சைக்காரர்கள் தென்பட்டால், உடனடியாக அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் நோய்க்கு மருந்து கொடுக்கவோ, அவர்களை விடுதிகளுக்கு அழைத்துச் செல்லவோ ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? மனிதாபிமான அடிப்படையில் அரசு உதவுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முதல் கட்டமாக தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கான இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அடுத்த மாதத்தோடு இந்த இல்லங்களின் எண்ணிக்கை 6 ஆக ஆகிறது. மீதமுள்ள 4 இடங்களிலும் இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களிலே இந்த இல்லங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விடும். முதலில் 5 ஆயிரம் தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த 10 இல்லங்களும் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்ட பிறகு, இந்த 5 ஆயிரம் தொழு நோய்ப் பிச்சைக்காரர்களை இந்த 10 இல்லங்களில் குடியமர்த்தி அவர்களுக்கு மறு வாழ்வளிப்பதென்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. அவர்களாக வந்து இந்த இல்லங்களிலே அவர்கள் தங்களுடைய மறு வாழ்வை உண்டாக்கிக்கொள்வதற்கு முன் வந்தால் சரி அல்லது இந்த 10 இல்லங்களும் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்ட பிறகு அவர்களை சட்டப்படி இங்கே அழைத்து வந்து இங்கே அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பதென்று அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளெல்லாம் கவனிக்கப்பட ஏதுவாக இருக்கும்.

House-sites to the Harijans

* 9 Q.—THIRU S. C. SENGOTTUVELAPPA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(*a*) whether any application has been received requesting the Government to acquire lands for the allotment of house-sites to the Harijans living in Kanchi Kovil, Kolathamvalasu, Chinnaiampalayam villages in Erode taluk; and

(*b*) if so, the details of the action taken thereon?

அரிசன மக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகள்

திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டுவேலப்ப கவுண்டர்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஈரோடு தாலுகா காஞ்சிக்கோவில் கிராமம், கொளத்தாம்வலசு, சின்னயம்பாளையம் ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் அரிசன மக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்யக் கோரி மனு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையின் விபரம் என்ன?